

страхових резервів; формування сприятливих умов для розвитку страхового посередництва; розвиток систем внутрішнього контролю за діяльністю страховиків і сприяння становленню прозорої системи корпоративного управління.

Формування стабільного ринку страхування життя вимагає об'єктивного інформування всіх його учасників про основні умови, вимогу і ризики в процесі їх діяльності. Для підвищення рівня страхової культури населення необхідно забезпечити прозорість діяльності учасників страхового ринку і ввести програми інформування населення через засоби масової інформації про стан і перспективи ринку страхування життя, переваги отримання страхових послуг. Інтеграція ринку страхування життя України в міжнародні ринки фінансових послуг має потребу в підвищенні конкурентоспроможності національних страховиків, поетапного упровадження міжнародних стандартів бухгалтерського обліку і фінансової звітності. З метою захисту національного ринку страхування життя держава повинна здійснювати заходи поетапного і зваженого допуску на ринок філіалів іноземних страховиків відповідно міжнародним договорам України, створювати умови для забезпечення обміну інформацією між Державною комісією по регулюванню ринків фінансових послуг і органами страхового нагляду інших країн про діяльність страховиків, їх філіалів, страхових посередників і страхових груп (страхових холдингів).

Література

1. Заруба О.Д. *Страхова справа* / О.Д. Заруба: Підручник. – К.: Товариство “Знання”, КОО, 2009. – 321с.
2. Шахов В.В. *Страхование жизни* / В.В. Шахов: Учебник для вузов. – М.: Страховой полис. ЮНИТИ, 1997. – 311с.

Наталія ГАЛИШ

Тернопільський національний економічний університет

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ АПК З МЕТОЮ ВИРОБНИЦТВА БІОПАЛИВА

В сучасних умовах господарювання, виготовлення енергоносіїв біологічного походження, зокрема біопалива, набуває цільового характеру. Оскільки, забезпеченість України сировинною базою та належний приклад світових лідерів з виробництва біопалива, а саме: США, Німеччини, Бразилії (світовий рекордсмен, 40% споживання в країні) стимулюють для розвитку даної галузі у сегменті національної економіки. Разом з тим, при налагодженні виробництва альтернативного палива, особливу увагу варто приділити проблемам які мають місце під час модернізації вітчизняних підприємств АПК.

Варто відмітити, що держава бере активну участь у розв'язанні даної проблеми, оскільки не може залишатись осторонь. За даними Міністерства аграрної політики та продовольства, процес модернізації спиртзаводів під виробництво біопалива вже розпочато. На даний час в Україні налічується близько 85 спиртзаводів, з яких 24-25 розпочали свою виробничо-господарську діяльність. Слід підкреслити, що характерною особливістю таких підприємств є паралельне налагодження виробництва цукрового буряку та кукурудзи.

Доцільно врахувати, що при необхідності, спиртові заводи додатково можуть переробити до 800 тис. т. зерна або 1 млн. т. м'яси, що в свою чергу вирішить загальні проблеми реалізації сільськогосподарської продукції на внутрішньому ринку за сталими цінами та стабільним попитом [1]. Тому, урахування правильної урядової політики та існуючих «зайвих» спиртових, цукрових, дріжджових заводів і цехів, а також олієжирових комбінатів для виробництва біопалива, дасть можливість Україні стати одним із значних виробників біоетанолу. Внутрішній ринок, даного продукту, може сягати 800-1200 тис.т на рік, якщо він замінить 10-15% бензинів, що споживаються державою, та 623 тис.т. на рік біодизельного палива [2]. Що ж стосується цукрових заводів, то дооснащення відповідними технологічними лініями забезпечить 1,65 млн. тонн етанолу на рік. Таким чином, з урахуванням усіх напрямів розвитку ринку біопалива, в Україні можна було б отримувати 2 млн. т. на рік біоетанолу [1].

Проте, фактична проблематика переоснащення підприємств все ж залишається у потребі суттєвих інвестицій, які життєво необхідні при виробництві альтернативного палива. Сам виробничий процес не є складним, проте потребує часових затрат та відповідного обладнання, яке відповідало б усім європейським стандартам.

Уже, сьогодні більше п'яти фірм займаються продажем та доставкою, монтажем та тренуванням персоналу для роботи з цими та іншими установками. Характерною особливістю є не лише якість та економічність обладнання, але його очевидна перевага в ціні. Так, вартість продукції німецьких виробників вимірюється сотнями тисяч євро, а от український виробник пропонує ціни в межах від 60 тис. до 500 тис. грн. [3, с.86].

Досить обнадійливим є той факт, що існують держави які уже пропонують співпрацю з Україною у даній галузі. Зокрема, Китай готовий допомогти фінансами та технологіями для налагодження виробництва біопалива в Україні, заявив начальник Головної держінспекції України щодо захисту рослин. Було прийнято рішення, про те, щоб частину спиртових заводів, які на сьогодні мають застаріле обладнання або збиткові, перепрофілювати на виробництво етанолу. Мова йде про 10 або 11 заводів. Китайська сторона проявила серйозну зацікавленість, передбачувана сума інвестицій складає близько 120 мільйонів доларів [4]. Інвестиційно привабливою виявилась Україна і для Німеччини. ФРН сприятиме впровадженню у 2013-2014 роках перспективних проектів з виробництва біопалива в Україні. Про це йшлося на українсько-німецькій нараді з питання співпраці щодо розвитку виробництва енергії з біомаси. Експерти проаналізували сировинний потенціал України для розвитку біоенергетики та визначили перспективні напрямки співпраці між українськими та німецькими підприємствами [5].

У цілому, організаторам виробництва не варто забувати про проблему, з якою підприємства стикаються після технологічного переоснащення, а саме забезпечення ефективної системи управління таким виробництвом. Адже, біопаливна галузь є новим напрямом підприємництва, тому і методи управління і рівень професійної спеціалізації повинні відповідати усім стандартам та вимогам, з метою забезпечення довгострокового існування такого підприємства у майбутньому.

Отже, підбиваючи підсумки відмітимо, що модернізація сільськогосподарських підприємств під виробництво біопалива, буде мати успіх лише за умови державної підтримки, залучення іноземних інвестицій та погодженої системи управління, що в свою чергу, наблизить нас у напрямку енергетичної незалежності.

Література

1. Кирилов Ю. Є. *Виробництво та ринок біопалива: світові тенденції: [Електронний ресурс] / Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Chem_Biol/Tavnv/2009_66/66_48.pdf*
2. Калетнік Г.М. *Економіка виробництва біопалива в Україні та забезпечення продовольчої безпеки: [Електронний ресурс] / Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/e_apk/2010_1/10_01_05.pdf*
3. Граділь Г.А. *Деякі технологічні та організаційні аспекти виробництва біопалива з рапсової рослини / Граділь Г.А., Коваленко О.М. // Формування ринкових відносин в Україні. – 2008. - №1. – С.83-88.*
4. *Китайці інвестують 120 млн. дол. у виробництво біопалива: [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://zr2000.com.ua/article907.htm>*
5. *Німеччина допоможе Україні налагодити виробництво біопалива: [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://project.ukrinform.ua/news/40237/>*

Людмила ГАЛЬКО

Тернопільський національний економічний університет

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ ЕКОНОМІЧНОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Коливання економічної активності та криза у фінансовій системі України істотно впливають на стійкість підприємств, демонструючи їх слабкі сторони, неготовність до проведення докорінних змін, надзвичайно низьку гнучкість та адаптаційні можливості для подолання існуючих загроз. Внаслідок цього більшість підприємств опиняються на межі банкрутства, а деякі